

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságriziklok

Osztályozás

362.54

Szerző

Hely

Cím Az igazgató és a szegény leányok

Idő

" 1913 "

Forrás:

Budapest

Személy

Bp.

1913 1/II

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

— Az igazgató és a szegény leányok. A szürke és az igazgató napiesemények tömkelegéből, amely az ujságok hasábjait napról-napra megtölti, erősen kikiváncozik egy levél, amelyet a gömb-utcai községi elemi iskola igazgatója intéz az egyik lap utján a nagyközönséghez. Alig néhány sor az egész, de azért egy igazán érző szív melege, egy az emberi nyomort igazán megértő derék ember szerény, de tiszta csengésű szava sugárzik ki belőle. A nagyközönség már hozzászózott ahhoz, hogy akik hozzásegíteni akarnak valahol, azok hozzáfordulnak; mint a legfelső fórumhoz, az ő irgalmasságához felebbeznek; de a jótékonyág iránti érzését már annyira kihasználták, hogy az esdő szavak már nem igen találhatnak visszhangra. Vadász Vilmos kérése azonban messze fog hangzani. Az igazgató ugyanis a következőket írja:

A vezetésem alatt álló elemi leányiskolát szegény napszámosnép gyermekei látogatják. A nehéz kereseti viszonyok és a retentő nagy nyomor láttára január 3-án egy teljesen fölszerelt cipésműhelyt helyeztem üzembe. Alapos körütekintés után ezt láttam a legszükségesebbnek, mert a leánykák százai jönnek rossz cipőkben iskolába. Kis műhelyünkben naponként hat-hét gyermek cipőjét talpaltatjuk meg. Havonta átlag százötven gyermekben tudunk segíteni.

Igy ír az igazgató. Azután arról is értesít, hogy a pénz már fogyóban van és ma-holnap már nem tudja a cipésmunkást fizetni. A nagyközönséghez fordul tehát, hogy ezt az intézményt tovább is fentarthassa. Az igazgató kérése nem maradhat eredmény nélkül. Oly igazán emberi, oly szép a gondolat, minden zaj, feltűnés nélkül segíteni azokon, akik csakugyan reászorulnak: a fázó, szenvedő gyermekeken, hogy még a mi nagyon igénybe vett közönségünk sem fog elzárkózni előle.